

عنوان مقاله:

بهبود مقدار کربوهیدرات های یک خاک شور و سدیمی با استفاده از تیمارهای الی و معدنی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و سومین همایش ملی کشاورزی، محیط زیست و امنیت غذایی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

زهرا نوری - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم خاک دانشگاه زنجان

محمدامیر دلاور - دانشیار گروه علوم خاک دانشگاه زنجان

یاسر صفری - استادیار گروه علوم خاک دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

اصلاح ویژگی های نامناسب خاک های متاثر از تجمع نمک، که بخش وسیعی از مناطق مرکزی کشور را پوشانده اند، گامی حیاتی در راستای بازگرداندن آنها به چرخه تولید مواد غذایی است. در این پژوهش، افزایش مقدار کربوهیدرات های یک خاک شور و سدیمی در اثر استفاده سطح 2/5 درصد وزنی بقایای یونجه یا بیوچار تهیه شده از پوست گردو و باگاس نیشکر همراه با گچ، سولفات آلومینیوم و مخلوط این دو بررسی شد. در مجموع، 12 تیمار آزمایشی همراه با یک تیمار شاهد تهیه شدند و آزمایش به صورت فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با 3 تکرار در شرایط گلخانه در دانشگاه زنجان انجام گرفت. پس از گذشت مدت زمان 2 ماه از شروع آزمایش مقدار از خاک گلدان ها برداشت و مقدار کربوهیدرات های خاک در آنها اندازه گیری شد. نتایج نشان از آن داشت که اغلب تیمارهای مورد استفاده باعث افزایش مقدار کربوهیدرات های خاک می شوند. در میان تیمارهای شیمیایی مورد استفاده در این پژوهش، تیمار مخلوط گچ و سولفات آلومینیوم و در میان تیمارهای آلی، تیمار بقایای گیاهی یونجه تاثیر مثبت بیشتری بر افزایش مقدار کربوهیدرات های خاک داشتند و مقدار این ترکیبات را از 13/2 میلی گرم بر کیلوگرم در تیمار شاهد به ترتیب، به 25/9 و 36/4 میلی گرم بر کیلوگرم افزایش دادند.

کلمات کلیدی:

اصلاح خاک، باگاس نیشکر، پوست گردو، پیرولیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/906673>

